

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225200527
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8225200527.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hirkovej a členov senátu JUDr. Jany Jančíkovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenej: E. F. D. G., H., advokát so sídlom C. XX, XXX XX I., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: J. G. E. J. K., L., so sídlom G. XX, XXX XX M., IČO: XX XXX XXX, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5Csp/9/2025-91 zo dňa 08.07.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I., IV. bod 7. a IV. bod 14.1..

Zrušuje rozsudok vo výrokoch II. a V. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

„I. Úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.08.2013 uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.072,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 33,08 Eur od 07.03.2025 do zaplataenia, vo výške 7,40 % ročne zo sumy 1.039,52 Eur od 02.07.2025 do zaplataenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia z a m i e t a.

IV. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 22.08.2013,

- v bode 7. Zmluvy, v znení:

„Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 a Veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“

-v bode 8. Zmluvy - Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, v bode 8.1. v znení:

„Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 55,90 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 29,04 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“

- v bode 8. Zmluvy - Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, v bode 8.4. v znení:

„Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“

- v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. v bode 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.2. v časti, v znení:

„Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“

- v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. v bode 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.3. v znení:

„Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú v prípade zmien akýchkoľvek údajov, ktoré poskytli Veriteľovi v súvislosti s touto Zmluvou o RÚ, t. j. napr. pri ukončení pracovného pomeru, zmene zamestnávateľa, zmene adresy trvalého pobytu, zmene kontaktnej adresy alebo zmene telefónneho čísla, túto zmenu nahlásiť Veriteľovi najneskôr do 10-tich pracovných dní od vzniku takejto skutočnosti. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 z tejto Zmluvy o RÚ. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 zodpovedá za škody, ktoré Veriteľ utrpí v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.“

- v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. v bode 14. Sankcie, v znení:

„14.1. V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.).“ „14.2. Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14. ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o RÚ.“ „14.5. Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“

je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 137, § 298 ods. 1, 2 CSP, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3, § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

3. Rozsudok odôvodnil tým, že medzi stranami nebolo sporu, že ide o spotrebiteľský spor, teda spor zo zmluvy o úvere ako zmluvy spotrebiteľskej uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom.

4. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobkyňa ako dlžník podpísala a vyplnila body 1 až 5 žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu ako jednostranného právneho úkonu, ktorý bol písomným návrhom na uzavretie zmluvy dňa 13.08.2013. Následne zástupca žalovaného dňa 22.08.2013 podpísal a vyplnil bod 6 predmetnej žiadosti (údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu) a vystavil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré malo byť prijatím návrhu a teda uzavretím zmluvy. Nakoľko návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu (žiadosť - bod 6 a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú totožné, líšia sa v údajoch o RPMN pre úver, ročnej úrokovej sadzbe a priemernej RPMN, pričom návrh (žiadosť) obsahuje výšku RPMN 70,04 %, ročnú úrokovú sadzbu 50,04 % a priemernú RPMN 70,04 % a údaje o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN 68,21 %, ročnú úrokovú sadzbu 70,04 %, priemernú RPMN 46,06 %, teda nedošlo k akceptácii návrhu (žiadosti) zo strany žalovaného, ale išlo o nový návrh, ktorý by mal byť dlžníkom písomne prijatý alebo odmietnutý (§ 44 Občianskeho zákonníka). V konaní však nebolo preukázané, že by dlžník následne urobil ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh žalovaného prijal. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebola dodržaná písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

5. Zo zmluvy o úvere bolo preukázané, že táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, t.j. nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy o úvere nie je vôbec zrejmé, z akých údajov veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Žalovaný síce poukázal na znenie zmluvných dojednaní, kde je síce uvedené: „Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že úver bol poskytnutý okamžite a v dohodnutej sume, táto Zmluva zostane platná dohodnutý čas, Veriteľ a Dlžník si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v Zmluve a nedôjde k zmene splátkového kalendára. RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.“, avšak v zmluve o úvere nie sú uvedené konkrétne vyčíslené predpoklady, z ktorých veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Preto pri údajoch o ročnej percentuálnej miere nákladov zákon stanovuje povinnosť uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a teda nepostačuje uviesť len samotnú jeho výšku. Uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/39/ES zo dňa 23.04.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) podľa ktorého: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“ Poukázal na bod 2. rozsudku SD EÚ sp.zn. C-677/23 z 23.01.2025 podľa ktorého: „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“

6. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, táto sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

7. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.08.2013 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom nemá zákonné náležitosti a nebola dodržaná písomná forma, preto prvým výrokom rozsudku určil, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový.

8. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode 7. Zmluvy, tak veriteľ vložil do zmluvy text s malým ťažko čitateľným písmom a dal spotrebiteľovi na podpis ustanovenie o tom, že sa už pred podpisom zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami, že s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať, že sa oboznámil s ďalšou zmluvnou dokumentáciou. Podpis takéhoto ustanovenia nemusí zodpovedať skutočnosti, pretože pokiaľ by veriteľ spotrebiteľovi tieto listiny odovzdal a oboznámil ho s nimi, nebráni veriteľovi predložiť práve tieto dokumenty, podmienky a všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľovi na podpis, čím by bolo preukázané, že ich reálne odovzdal spotrebiteľovi do jeho dispozície. Takéto konanie, keď veriteľ vopred dáva spotrebiteľovi na podpis dojednanie o tom, že spotrebiteľ prevzal a bol oboznámený s ostatnými zmluvnými podmienkami za stavu, keď pri pohľade na zmluvu, neprehľadné a nečitateľné ustanovenie zmluvy je zrejmé, že pri podpise zmluvy nebude spotrebiteľom čítané, je neprijateľné, pretože dôkazné bremeno o oboznámení spotrebiteľa s podmienkami k zmluve má niesť veriteľ a tým, že veriteľ včlenil tento text do zmluvy, preniesol dôkazné bremeno na spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka.

9. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere v bode 14. Sankcie, pri posudzovaní, či sa v rámci spotrebiteľskej zmluvy nejedná o neprijateľnú podmienku je nevyhnutné vychádzať z toho, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všeobecnými formulárovými klauzulami, alebo ju odmietnuť. Z pozície ochrany spotrebiteľa na plnenia cieľom EÚ vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je potrebné takúto podmienku vyhlásiť za neplatnú. Zmluvnú pokutu nie je možné považovať za individuálne vyjednanú, pretože ako úverová zmluva, tak aj zmluvné podmienky sú typickými štandardnými formulárovými listinami, ktoré podliehajú súdnej kontrole. Dohodnutá zmluvná pokuta je preto podľa súčasnej súdnej praxe považovaná za neprijateľnú, lebo bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa. Zmluvná podmienka v čl. 14. Sankcie, v bode. 14.1., 14.2. a 14.5. v zmluvných dojednaniach spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná. Neobstojí procesná obrana žalovaného o primeranosti zmluvnej pokuty, ktorá bola dojednaná vo výške 0,04 denne z dlžnej sumy (t.j. 14,60 % ročne), pretože aj v tomto prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Zmluvná podmienka je navyše pomerne sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní, pričom Občiansky zákonník vyžaduje pre platné dojednanie o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) písomnosť, teda osobitnú pozornosť zmluvných strán. Zo zaradenia ustanovenia o zmluvnej pokute do Zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť a nemohla ani predpokladať, že súčasťou Zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru. Z uvedeného dôvodu by preto tieto podmienky nemali slúžiť na to, aby boli do nich v často zložito a neprehľadne formulovanej podobe zakomponované a ukryté dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V prípade, ak aj tak dodávateľ koná, možno konštatovať, že sa v právnom vzťahu nespráva poctivo, a preto potom takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súdna prax dospela k tomu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže byť zmluvná pokuta dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis.

10. Proti tomuto rozsudku, v časti výroku I., výroku II., výroku IV. o určení neprijateľnosti článku 7. zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500029724 a bodu 14.1 zmluvných dojednaní a výroku V. podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Odvolanie podal proti výrokom I. a II. rozsudku z dôvodu porušenia práva žalovaného na spravodlivý súdny proces a zároveň prekročenia žalobného návrhu.

12. Konajúci súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 08.07.2025 rozhodol, že pripúšťa rozšírenie žaloby a následne vo veci samej rozhodol o zmenenej žalobe. Súd prvej inštancie následne vo veci samej rozhodol, čiže rozhodol skôr, ako sa uznesenie o pripustení rozšírenia žaloby stalo právoplatným, keďže písomné vyhotovenie uznesenia bolo žalovanému doručené až spolu s napádaným rozsudkom dňa 11.09.2025. Po vyhlásení uznesenia o pripustení rozšírenia žaloby neumožnil žalovanému vyjadriť sa, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý súdny proces. Postup konajúceho súdu je v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku, pretože sporová strana má právo sa vyjadriť vo veci, pričom tým sa nemyslí len vyjadrenie k žalobe, ale aj k jej zmenám (analog. § 167 ods. 2 CSP platí aj pre zmeny žaloby). Právo vyjadriť sa k pripustenej zmene žaloby bolo postupom konajúceho súdu žalovanému odňaté, čím zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a je preto daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

13. Z výroku uznesenia č.l. 89 nevyplýva, že by súd pripustil zmenu v rozsahu uplatňovaného nároku na plnenie zo sumy 33,08 eur na 1072,60 eur. Naopak, súd takúto zmenu nikdy nepripustil, pretože podľa výrokovej časti rozhodol o zmene niečoho iného, a to konkrétne o rozšírení žaloby (a nie o zmene práva uplatneného žalobou). „Žaloba“ a „právo uplatnené žalobou“ sú rozdielne procesné pojmy. Súd rozhodol o pripustení rozšírenia žaloby, čo môže znamenať len to, že ide o prípad patriaci podľa § 140 ods. 2 CSP. A nie o prípad patriacim pod odsek 1 daného ustanovenia, kedy sa „rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.“ Rozšírenie žaloby neznamená automaticky rozšírenie uplatneného práva. Vzhľadom na rozhodnutie súdu v uznesení č.l. 89 považuje preto žalovaný aj rozhodnutie vo výroku II. napádaného rozsudku za procesne nepripustné a rozhodnutie nad rámec toho, čoho sa žalobca domáhal žalobou. Na základe uznesenia č.l. 89 zo dňa 08.07.2025 nebola pripustená zmena uplatneného práva jeho rozšírením, a preto pokiaľ súd priznal viac, ako sa uvádza v žalobe zo dňa 25.02.2025, postupoval v rozpore so zákonom a zásadou iudex ne eat ultra petita partium.

14. Napádaný rozsudok čo do výrokov I. a II. trpí aj ďalším zásadným nedostatkom. Hoci bolo v konaní preukázané, že existuje právoplatné rozhodnutie o povinnosti žalobcu plniť a zároveň žalobca ani netvrdil a ani nepreukázal, že by žalovanému plnil nad rámec daného rozhodnutia a ani to, že by dané rozhodnutie bolo zmenené alebo zrušené, konajúci súd túto skutočnosť prehliadol. Na uvedenom nič nemení fakt, že ide o rozhodcovský rozsudok, pretože bol vydaný v zmysle právneho režimu daného zákonom č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a je právoplatný a vykonateľný. Z napádaného rozsudku nevyplýva, z akého dôvodu sa touto, pre konanie a rozhodnutie podstatnou skutočnosťou vôbec nezaoberal. V dôsledku toho je rozhodnutie predčasné a založené na nesprávnych a neúplných záveroch, pretože žiadne bezdôvodné obohatenie nemohlo vzniknúť, ak tu je právoplatne uložená povinnosť a nebolo plnené nad jej rámec.

15. K výroku IV. v časti určenia, že znenie článku 7 má byť neprijateľnou podmienkou, namietať skutkový a logický rozpor odôvodnenia s obsahom prvej vety článku 7. Odôvodnenie rozsudku nie je v súlade s tým, čo vyplýva z daného ustanovenia. Jednoznačne sa v ňom uvádza, že príslušné zmluvné ustanovenia sú na zadnej strane tej istej listiny (Žiadosti/Zmluvy), čiže odôvodnenie rozhodnutia nekorešponduje s reálnym obsahom ani len zmluvného ustanovenia, ktoré súd vyhlasuje za neprijateľnú podmienku.

16. Žalobca ani sám netvrdil v konaní, že by sa s daným ustanovením neoboznámil alebo malo by byť pre neho nečitateľné (hoci bolo vyhotovené rovnakou veľkosťou písma), čiže ani v tomto smere nemá odôvodnenie rozsudku podklad v konaní a v preukázaných skutočnostiach.

17. Z napádaného rozsudku nevyplýva, ktoré konkrétne zákonné ustanovenie po právnej stránke (čiže v zmysle konkrétnej právnej normy) uvádza, že dodávateľ má dôkazné bremeno preukázať, že sa spotrebiteľ oboznámil s obsahom dokumentu. Dodávateľ môže mať nanajvýš povinnosť preukázať odovzdanie alebo sprístupnenie dokumentu, ale preukazovať konkrétny vnútorný myšlienkový postup spotrebiteľa alebo kohokoľvek (pretože oboznámenie sa s listinou predsa predpokladá jej prečítanie, prinajmenšom a teda je myšlienkovým procesom) sa objektívne nedá. Aby teda mohlo dôjsť k splneniu predpokladu o protiprávnom prenose dôkazného bremena, musí existovať právna norma, ktorá určuje, že dôkazné bremeno o tom, že spotrebiteľ si dokument prečítal znáša dodávateľ. Takáto právna norma

ale v právnom poriadku SR nikdy neexistovala a ani neexistuje a súd prvej inštancie ju ani neoznačil. Súd prvej inštancie neuviedol označenie žiadnej právnej normy, podľa ktorej by dôkazné bremeno o oboznámení sa s obsahom zmluvy zo strany spotrebiteľa znášal dodávateľ. V prípade „zoznámenia sa s obsahom listiny“ však žiadne zákonné ustanovenie, vrátane ustanovení na ochranu spotrebiteľa, neurčuje, že dôkazné bremeno o tom, že sa spotrebiteľ zoznámil s obsahom listiny, znáša dodávateľ. Napádané rozhodnutie je v rozpore so zákonom a je nepreskúmateľné. O prenos dôkazného bremena by mohlo ísť len v prípade, ak by samotné vyhlásenie o oboznámení sa so zmluvnými dojednaniami zakladalo predpoklad, že až na základe vyhlásenia o oboznámení sa so zmluvou by vznikol po právnej stránke nejaký záväzok ju dodržiavať. Občiansky zákonník ale nikde nespája vznik práv a povinností zo zmluvy s vyhlásením o tom, že zmluvná strana sa so zmluvou oboznámila a bude ju dodržiavať. Taký záväzok vzniká v zmysle zákona uzavretím zmluvy. Čiže ustanovenie článku 7 v druhej vete objektívne nezakladá žiadny nový záväzok (iný) nad rámec zákona a aj preto je podľa rozsudku nezistiteľné, aké dôkazné bremeno sa má prenášať a aký je obsah dôkazného bremena, teda konkrétne o čom sa prenáša dôkazné bremeno.

18. Žalovaný napádal výrok IV. rozsudku v časti bod 14.1 pre jeho nezákonnosť. Za „neprijateľnú podmienku“ nemožno považovať ustanovenie, ktoré preberá obsah zákona a zodpovedá jeho zneniu a to len preto, že na základe nej má spotrebiteľ niečo plniť, strpieť a pod. (pretože v dôsledku takéhoto výkladu by za neprijateľnú podmienku bolo možné považovať aj zmluvné ustanovenie o povinnosti zaplatiť kúpnu cenu, splatiť úver a podobne). Za neprijateľnú podmienku sa podľa rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ nepovažuje také ustanovenie, ktoré preberá obsah právnej normy (zákona). Toto vyslovil napr. vo veci C-34/13, výrok 2. rozsudku. Za neprijateľnú podmienku sa nepovažujú ani ustanovenia zmluvy o cene plnenia a o predmete plnenia. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka obsahuje špecifickú úpravu konkrétnych otázok a tiež aj špecifickú úpravu týchto otázok pre konkrétne druhy/ typy spotrebiteľských vzťahov. Typickým príkladom sú napr. zmluvy o finančných službách, pre ktoré právna úprava buď vylučuje použitie všeobecnej úpravy (porov. § 53 ods. 14, 15 a 16) alebo zavádza samostatnú špecifickú úpravu. Takýmto príkladom je úprava sankcií za omeškanie spotrebiteľa s plnením záväzku zo zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu.

19. Konajúci súd pri rozhodovaní ani len nepostupoval podľa § 53b Občianskeho zákonníka. Ním vydané rozhodnutie je tak prejavom svojvôle a nerešpektovaním zákona. A neaplikoval ani vykonávacie ustanovenia k § 53b Občianskeho zákonníka, ktoré regulujú maximálnu výšku sankcií. Odôvodnenie rozhodnutia nemá oporu v žiadnom právnom predpise a je len prejavom svojvôle konajúceho súdu. Vykonávacím predpisom pre uvedené zákonné ustanovenie bolo nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., na ktoré sa o.i. v návrhu na začatie konania aj poukázalo.

20. Zmluvná pokuta 0,04 % denne znamená, že je závislá od doby trvania omeškania. Nejde teda o paušálnu sumu za porušenie povinnosti. V ročnom vyjadrení znamená 14,6 %, čo je hodnota neprevyšujúca 3-násobok úrokovej sadzby úroku z omeškania (3x 5,00 % ročne). Okrem toho, na čo sa v žalobe opomenulo, je obmedzenie v článku 11., ods. 11.3, kedy zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 5 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ustanovenie zmluvy plne korešponduje s právnou úpravou. Uplatnený nárok na zmluvnú sankciu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Zákonodarca právne aproboval dojednanie rovnaké, ako je uvedené v zmluve. Výška zmluvnej pokuty je tak priamo úmerná a závislá od doby, ktorá uplynula odo dňa splatnosti zabezpečenej pohľadávky. Z pohľadu primeranosti zmluvnej pokuty je na mieste hodnotiť inak zmluvnú pokutu dojednanú vo forme pevne stanovenej čiastky a zmluvnú pokutu dojednanú vo forme určitej sadzby za určené časové obdobie. Výšku zmluvnej pokuty nemožno posudzovať len z jej celkovej výšky, ak je dôsledkom dlhodobého omeškania a s tým spojeným navýšovaním o inak primeranú „dennú sadzbu“ zmluvnej pokuty. Opačný záver je neakceptovateľný, lebo by vo svojom dôsledku zvýhodňoval dlžníka (čím dlhšie by dlžník svoje povinnosti neplnil, tým viac by bol zvýhodnený pri posudzovaní prípadnej neprímeranosti výšky zmluvnej pokuty) a znamenal by spochybnenie funkcií, ktoré má zmluvná pokuta plniť. Dlžník mohol a môže zabrániť rastu celkovej výšky zmluvnej pokuty tým, že by v čo najkratšom čase splnil svoju povinnosť

vrátiť dlžnú sumu, na ktorú sa zmluvne zaviazal (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 22. novembra 2006 sp. zn. 33Odo/61/2005, obdobne aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 24. júna 2009 sp. zn. 33Odo/1779/2006). Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. júla 2019 sp. zn. 3Obdo/11/2019 a rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/140/2024.

21. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu proti výroku IV. v časti článku 7. (oboznámene sa s VOP) uviedla, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, o ktorej už opakovane súdy rozhodli. O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky bolo rozhodnuté rozsudkami priamo vo vzťahu k žalovanému, napr. Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/5/2024 zo dňa 10.6.2024, sp. zn. 20Csp/3/2024 zo dňa 13.5.2024, ktoré neboli napadnuté odvolaním. O neprijateľnosti zmluvnej podmienky bolo rozhodnuté napr. rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 13Csp/56/2023 z 31.1.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoCsp/11/2024 z 11.2.2025. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/4/2025 z 13.3.2025.

22. Čo sa týka odvolania proti výroku IV. v bode 14.1. (sankcie), k tomu uviedla, že zmluvná pokuta je len jednostranná a týmto ustanovením sa sledujú len záujmy veriteľa a na včasné splnenie dlžnej sumy zo strany dlžníka. Zmluvná pokuta bola dohodnutá len pre prípad omeškania dlžníka, nie však aj omeškania v plnení povinností veriteľa, z čoho vyplýva, že porušenie povinností dlžníka je sankcionované viac ako porušenie zmluvných povinností veriteľa. Za takéto porušenie zmluvného dojednanja môže veriteľ žiadať zákonné úroky z omeškania, v dôsledku čoho je zmluvná pokuta ďalšou duplicitnou sankciou za omeškanie. Predmetné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli individuálne dojednané. Totožná zmluvná podmienka, t.j. zmluvná pokuta za omeškanie s úhradou splátok, vo vzťahu k žalovanému, bola určená za neprijateľnú rozsudkami, na ktoré poukázala.

23. Čo sa týka určených a namietaných neprijateľných zmluvných podmienok, tieto predstavujú už notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovaným, ako aj inými dodávateľmi bankového alebo nebankového spektra. Pre súdennú vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú.

24. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch napadnutých odvolaním zo strany žalovaného ako vecne správny potvrdiť.

25. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu dňa 09.12.2025.

26. Predmetom odvolacieho prieskumu, vychádzajúc z viazanosti odvolacieho súdu rozsahom i dôvodmi podaného odvolania, bolo posúdiť, či sa súd prvej inštancie dopustil žalovaným tvrdených väd rozhodnutia, a to podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h) CSP, vychádzajúc pritom z konkrétnych dôvodov ako ich vymedzil odvolateľ v podanom odvolaní.

27. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

28. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok I. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere je bezúročný a bez poplatkov, výrok II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňu sumu 1072,60 eur s príslušenstvom, výrok IV. o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve o revolvingovom úvere v bode 7. a v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti žalovaného v bode 14.1. a výrok V. o trovách konania. Keďže výrok III. a výrok IV. vo zvyšnej časti

rozsudku žalovaný odvolaním nenapadol, neboli preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako také nadobudli právoplatnosť.

29. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým sa strana sporu domáha, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, resp. podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Viazanosť odvolacími dôvodmi znamená, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní môže prihliadať len na také pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré odvolateľom boli uplatnené a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo a na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Uvedenie dôvodov, z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, t.j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP. Zákonná povinnosť uviesť odvolacie dôvody znamená, že odvolateľ musí aj obsahovo vymedziť, prečo má za to, že je ten ktorý odvolací dôvod naplnený, a teda musí uviesť konkrétne tvrdenia a podprieť ich konkrétnymi dôkazmi na preukázanie toho ktorého ním tvrdeného odvolacieho dôvodu. Účelom odvolacieho konania totiž nie je, aby odvolací súd vyhodnocoval tvrdenia a dôkazy, ktoré strany uviedli a označili v konaní na súde prvej inštancie, ale odvolací súd posudzuje správnosť napadnutého rozhodnutia, a to len v kontexte odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie a obsahovo vymedzí do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

30. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

31. Odvolaciu námietku, že postupom súdu prvej inštancie bolo žalovanému odňaté právo vyjadriť sa k zmene žaloby, vyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú, preto rozsudok vo výroku II. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 CSP). Zároveň musel zrušiť aj výrok V. o trovách konania, keďže ide o závislý výrok a zrušenie výroku II. a nové rozhodnutie vo veci samej v tejto časti, môže mať vplyv aj na rozhodnutie o trovách konania.

32. Žalobkyňa žalobou doručitou súdu prvej inštancie dňa 25.02.2025, navrhovala uložiť povinnosť žalovanému vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 33,08 eur spolu s príslušenstvom.

33. Dňa 16.06.2025 žalobkyňa doručila prvoinštančnému súdu rozšírenie žaloby, ktorým navrhla, aby súd pripustil rozšírenie žaloby a žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1072,60 eur spolu s príslušenstvom.

34. Zmena žaloby bola síce doručená žalovanému dňa 30.06.2025, avšak na pojednávaní konanom dňa 08.07.2025, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol o pripustení rozšírenia žaloby v zmysle podania zo dňa 16.06.2025, sa žalovaný, ktorú svoju neúčasť ospravedlnil podaním doručeným prvoinštančnému súdu dňa 09.06.2025, nezúčastnil. Vzhľadom na neúčasť žalovaného na pojednávaní, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie o zmene žaloby, nemohol súd prvej inštancie ďalej konať o zmenenej žalobe, pretože uznesenie o zmene žaloby nebolo ešte právoplatné. Právoplatnosť nadobudlo až doručením písomného vyhotovenia stranám sporu dňa 11.09.2025. Žalovanému tak bolo postupom súdu prvej

inštancie odňaté právo vyjadriť sa k zmene žaloby, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

35. V ďalšom konaní po vrátení veci súdu prvej inštancie, bude úlohou prvoinštančného súdu opätovne rozhodnúť v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia.

36. V novom rozhodnutí o vydaní bezdôvodného obohatenia, odôvodní súd prvej inštancie aj námietku žalovaného uvedenú v odvolaní v bode IV.3., keďže v napadnutom rozsudku sa s touto námietkou, existenciou právoplatného rozhodcovského rozsudku, nevysporiadal.

37. Dôvod zrušenia sa týka iba výroku II. o vydaní bezdôvodného obohatenia, a nie aj výroku I. ako namietal žalovaný, pretože zmena žaloby sa týka iba sumy vydania bezdôvodného obohatenia, keď pôvodne žalobou žalobkyňa žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 33,08 eur s prísl. a zmenou žaloby žiada vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1072,60 eur s prísl. Rozšírením sumy z 33,08 eur na 1072,60 eur bezdôvodného obohatenia, nie je v ničom dotknutý výrok I. rozsudku o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

38. K námietke inej vady, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd poznamenáva, že tento odvolací dôvod dopadá na také pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod zostávajúce odvolacie dôvody. Takéto pochybenia sa stávajú relevantnými až za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takouto vadou môže byť napríklad nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami v zmysle ust. § 193 CSP alebo napríklad posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle ust. § 194 ods. 2 CSP, alebo akékoľvek iné pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody a mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V postupe súdu prvej inštancie odvolací súd neidentifikoval naznačené, ani iné vady a žiadnu takúto vadu neuviedol ani odvolateľ.

K výrokom IV. bod 7. a IV. bod 14.1.

39. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd uvádza, že skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

40. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejмый nesúlad.

41. Odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

42. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. nesprávnemu právnomu posúdeniu veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

43. Odvolací súd skúmal uvedený odvolací dôvod a dospel k záveru, že prvoinštančný súd sa uvedeného pochybenia nedopustil. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Prvoinštančný súd pri právnom posúdení veci nepochybil.

44. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil, vyvodil z nich i správny právny záver a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

45. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

46. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd zohľadňujúc odvolacie námietky dopĺňa.

47. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

48. Zmluvnú podmienku v bode 7. Zmluvy o revolvingovom úvere hodnotil ako neprijateľnú súd prvej inštancie z dôvodu, že veriteľ vložil do zmluvy text s malým ťažko čitateľným písmom a dal spotrebiteľovi na podpis ustanovenie o tom, že sa už pred podpisom zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami, že s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať, že sa oboznámil s ďalšou zmluvnou dokumentáciou. Podpis takéhoto ustanovenia nemusí zodpovedať skutočnosti, pretože pokiaľ by veriteľ spotrebiteľovi tieto listiny odovzdal a oboznámil ho s nimi, nebráni veriteľovi predložiť práve tieto dokumenty, podmienky a všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľovi na podpis, čím by bolo preukázané, že ich reálne odovzdal spotrebiteľovi do jeho dispozície. Takéto konanie, keď veriteľ vopred dáva spotrebiteľovi na podpis dojednanie o tom, že spotrebiteľ prevzal a bol oboznámený s ostatnými zmluvnými podmienkami za stavu, keď pri pohľade na zmluvu, neprehľadné a nečitateľné ustanovenie zmluvy je zrejmé, že pri podpise zmluvy nebude spotrebiteľom čítané, je neprijateľné.

49. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia v tejto časti a na zdôraznenie správnosti dodáva, že tak ako súd prvej inštancie uviedol, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere – druhá strana od bodu 7. po 13., ako aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., sú písané malým, zhusteným, ťažko čitateľným písmom. Je nepochybné, že spotrebiteľ, pred podpisom žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, neoboznámil sa s celým obsahom dokumentu zmluvných dojednaní, a to vzhľadom na písmo, ale najmä aj ich rozsah. Prítom z týchto zmluvných dojednaní, ani nie je zrejmé, kedy ich veriteľ odovzdal spotrebiteľovi, keďže nie sú podpísané. To, že v predmetnej zmluvnej podmienke je uvedené, že dlžník k zmluvným dojednaniám nemá žiadne výhrady, potvrdzuje skutočnosť, že žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť ich obsah, boli mu vnútené (aj dojednanie o zmluvnej pokute), pokiaľ chcel získať úver. Napokon, ak v tejto podmienke sa dlžník zaväzuje dodržiavať zmluvné dojednania, tak ak spotrebiteľ

pristúpil k takejto podmienke (s veľkou mierou pravdepodobnosti nevedome), tak v budúcnosti môže takéto vyhlásenie u spotrebiteľa mať vplyv na bránenie sa proti nekalým praktikám veriteľa a domáhanie sa súdnej ochrany proti neprijateľným zmluvným podmienkam.

50. Žalovaný v odvolaní namietal, že odôvodnenie rozhodnutia nekorešponduje s reálnym obsahom zmluvného ustanovenia, ktoré súd vyhlásil za neprijateľnú podmienku, pretože sa v ňom uvádza, že zmluvné ustanovenia sú na zadnej strane tej istej listiny. Je pravdou, že v bode 7. žiadosti/zmluvy sa uvádza, že „v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy“, avšak na celej zadnej strane Žiadosti/Zmluvy sa nachádzajú body 7. až 13., teda aj zmluvná podmienka v bode 7., ktorá bola vyhlásená za neprijateľnú, tak nie je zrejmé, akoby sa ešte mohli nachádzať na tejto zadnej strane žiadosti Zmluvné dojednania, ktoré sú v rozsahu dvoch strán A4 na samostatnej listine.

51. Je irelevantné, že žalobkyňa netvrdila, že by sa s daným ustanovením neoboznámila alebo že je pre ňu nečitateľné. Ani žalovaný neuviedol, aký majú tieto skutočnosti vplyv na rozhodnutie súdu a neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

52. Ďalej žalovaný namietal, že súd prvej inštancie neuviedol označenie žiadnej právnej normy, podľa ktorej by dôkazné bremeno o oboznámení sa s obsahom zmluvy zo strany spotrebiteľa znášal dodávateľ. Pojem „právo“ použitý v ust. § 53 ods. 4 písm. I/ Občianskeho zákona je širší ako „zákon“. Výraz právo je polysém, preto neexistuje jednotná a jednoznačná definícia tohto pojmu. Vo vymedzení pojmu práva sa ale vytvorili dva prístupy. Jeden chápe právo len ako pozitívne právo (autoritatívne stanovený systém noriem) a druhý ako prirodzené právo (vyššie právo prameniace v zdravom rozume, morálne normy, právne princípy atď.). Non oportet ius calumniari neque verba capatari, sed qua mente quid dicitur, animadvertere convent – Nemožno prekrucovať právo, ani chytať za slovo, ale treba skúmať, aký zmysel má povedané (D 10, 4, 19 – Paulus). Pokiaľ ide o odpoveď na odvolateľovu otázku o oboznámení sa so zmluvnými dojednaniami a prenosom dôkazného bremena, ak by žalovaný ako veriteľ postupoval poctivo, odvolací súd nevidí žiaden rozumný dôvod včlenenia tohto ustanovenia do zmluvy. Ani žalovaný nevysvetlil, v čom má uvedený text význam či už pre spotrebiteľa alebo veriteľa, ak ním nie je nekalosť a prenášanie dôkazného bremena na spotrebiteľa. Právom v tomto prípade nemusí byť výslovné ustanovenie zákona, ktoré by veriteľovi ukladalo povinnosť preukazovať oboznámenie spotrebiteľa so zmluvnými dojednaniami, ale treba tým vo všeobecnosti rozumieť aj procesný predpis upravujúci sporové konanie, zásady a princípy, na ktorých spočíva. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá existenciu týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Dôkazné bremeno o preukázaní oboznámenia spotrebiteľa so zmluvnými dojednaniami, môže spočívať aj na veriteľovi v závislosti od predmetu sporu a procesného postavenia strán sporu. Takže tým, že veriteľ zakomponoval do zmluvy ustanovenie o tom, že dlžník ako spotrebiteľ sa so zmluvnými dojednaniami zoznámil, preniesol dôkazné bremeno na spotrebiteľa a tým, ho mohol odradiť od vedenia súdneho sporu s veriteľom.

53. K polemike žalovaného v bode 4.c/ odvolania o tom, že Občiansky zákonník nikde nespája vznik práv a povinností zo zmluvy s vyhlásením o tom, že zmluvná strana sa so zmluvou oboznámila a bude ju dodržiavať a že taký záväzok vzniká v zmysle zákona uzavretím zmluvy, odvolací súd uvádza, že ak si je toho čo uviedol žalovaný vedomý, tak potom dôvodu vsunutia ustanovení o tom, že dlžník sa so zmluvnými dojednaniami zoznámil, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, do zmluvy, svedčí o tom, že žalovaný ich zakomponoval do zmluvy v svoj prospech a neprospech spotrebiteľa, na uľahčenie svojho dôkazného bremena pri riešení sporov so spotrebiteľmi, zneužívajúc svoje postavenie veriteľa pri snahe spotrebiteľa získať finančné prostriedky a v nádeji na zneužitie neznalosti právnych predpisov a svojich práv spotrebiteľmi a tým ich odradenia od uplatňovania ich práv.

54. Súd prvej inštancie konštatoval neplatnosť zmluvnej podmienky zahrnutej v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. v bode 14.1. z dôvodu nedodržania písomnej formy, keďže zmluvné podmienky nie sú podpísané žalobkyňou. Uviedol, že zmluvná pokuta môže byť dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis a poukázal na ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne. Neprijateľnosť videl v tom, že zmluvná pokuta je sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní. Žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť, že súčasťou zmluvných dojednaní k zmluve bude aj zmluvná pokuta. Dodávateľ sa

nespráva poctivo, ak zakomponoval a ukryl dojednanie o zmluvnej pokute, ktorá je pre spotrebiteľa nevýhodná do neprehľadného textu a predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa.

55. Aj s týmto konštatovaním súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na to, že voči týmto záverom nevzniesol v odvolaní žiadne námietky ani žalovaný.

56. Zásadný problém pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode 14.1. Zmluvných dojednaní vidí odvolací súd v tom, že tieto nie sú podpísané, pričom obsahujú dojednanie o zmluvnej pokute, ktorá podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, môže byť dohodnutá iba písomne. Žalovaný ako veriteľ pripravil spotrebiteľom (nielen žalobkyni) na podpis rozsiahle zmluvné dojednania, písané malým písmom, ktoré spotrebiteľ ako formulárový dokument nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, mohol ich iba prijať ako celok, pokiaľ chcel získať úver. Je nepochybné, že spotrebiteľ pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, vzhľadom na rozsah zmluvných dojednaní, nemá možnosť sa s nimi oboznámiť.

57. Veriteľ tak vtelením takýchto dojednaní do formulárových zmluvných dojednaní prakticky bez vôle spotrebiteľov ich zaťažuje sankciou - zmluvnou pokutou - nad rámec štandardných úrokov z omeškania, čo v konečnom dôsledku predstavuje práve značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o dvojité postihy za neplnenie povinnosti splácať úver riadne a včas, keďže v prípade omeškania s plnením peňažnej pohľadávky má už veriteľ nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

58. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že za neprijateľnú podmienku nemožno považovať ustanovenie, ktoré preberá obsah zákona a zodpovedá jeho zneniu s poukazom na § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3a ods. 1, 2 a 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, táto úprava v konečnom dôsledku pre vyhodnotenie neprijateľnosti zmluvnej pokuty je irelevantná, nakoľko a priori je neplatná z dôvodu nedodržania písomnej formy. Za problematický je potrebné považovať najmä spôsob dojednania zmluvnej pokuty.

59. Odvolací súd nespochybuje právo veriteľa zabezpečiť splnenie povinnosti dlžníka aj prostredníctvom zmluvnej pokuty, avšak nie spôsobom prezentovaným žalovaným.

60. Pokiaľ ide o rozhodnutia uvádzané žalovaným v odvolaní, tieto nereflektujú na dôvody vyhlásenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky súdom prvej inštancie, ale zaoberajú sa výškou zmluvnej pokuty, čo súd prvej inštancie ani neposudzoval vzhľadom na nedodržanie zákonom predpísanej formy na jej platné uzavretie.

61. Vzhľadom na uvedené okolnosti považoval odvolací súd odvolanie žalovaného proti výrokom I. a IV. bod 7. a 14.1. za nedôvodné a rozsudok prvoinštančného súdu v tejto časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

62. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).